

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

05 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență

Președinte Nadejda Toma,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor în anulare împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 22 decembrie 2014, deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 01 iunie 2015, deciziei Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 19 noiembrie 2015 și deciziei Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 20 iunie 2016, declarate de avocatul Ion Cernolev și condamnatul

Perjunca Valerii xxxx.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>03.03.2014 – 22.12.2014,</i>
<i>instanța de recurs</i>	<i>09.02.2015 – 01.06.2015,</i>
<i>ordinar:</i>	<i>19.08.2015 – 19.11.2015,</i>
<i>primul recurs</i>	
<i>în anulare:</i>	<i>29.03.2016 – 20.06.2016,</i>
<i>al doilea recurs</i>	
<i>în anulare:</i>	<i>28.06.2021 – 05.07.2021.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 22 decembrie 2014, Perjunca Valerii a fost condamnat în baza art. 42 alin. (2), (4), 206 alin. (3) lit. b) Cod penal la 16 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, începând cu 23.01.2014.

2. Instanța de fond a constatat că în perioada lunii iulie 2011, inculpatul Perjunca V., aflându-se în mun. Chișinău, acționând în scopul exploatării sexuale

necomerciale și în prostituție a minorilor, l-a instigat pe Galițchi Alexei să recruteze minori pentru a-i acorda primului servicii sexuale contra plată.

Astfel, Perjunca V., acționând împreună și de comun acord cu Galițchi Alexei, în perioada de timp indicată, acționând în scopul exploatării sexuale necomerciale și în prostituție a persoanelor de același sex, l-a determinat pe Galițchi A. să-i recruteze pentru exploatare sexuală și în prostituție pe minorii Xxxx a.n. xxxx și Xxxx, a.n. xxxx.

Ulterior, Galițchi A., fiind instigat de către Perjunca V. la recrutarea copiilor pentru prestarea serviciilor sexuale, acționând ca autor al infracțiunii, abuzând de vârsta minoră a victimelor și de poziția de vulnerabilitate manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, care le afectau consimțământul și deținând controlul psihologic asupra copiilor, i-a recrutat pe Xxxx și Xxxx. și i-a invitat la domiciliul său, situat în mun. Chișinău, str. Xxxx, unde i-a transmis lui Perjunca V., pentru ulterioara acordare a serviciilor sexuale acestuia contra plată.

Apoi, Galițchi A., care acționa împreună și de comun acord cu Perjunca V., i-a adăpostit pe copiii Xxxx. și Xxxx. la domiciliul său, situat în mun. Chișinău, str. Xxxx, pentru acordarea de către victime a serviciilor sexuale lui Perjunca V. contra plată și pentru a nu fi descoperiți de terțe persoane care i-ar fi putut divulga.

Ulterior, Perjunca V., ca rezultat al acțiunilor întreprinse de către Galițchi A., cu care acționa de comun acord, acționând în calitate de autor la comiterea infracțiunii, a primit de la acesta copiii Xxxx. și Xxxx. pe care i-a exploatat sexual, săvârșind cu ei rapoarte homosexuale, achitându-le copiilor pentru serviciile sexuale prestate bani în valoare de 50 lei la fiecare.

Instanța a statuat că, vina inculpatului este pe deplin dovedită, iar acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 42 alin. (2), (4), 206 alin. (3) lit. b) Cod penal, ca traficul de copii săvârșit prin instigare la recrutarea unui copil și primirea unui copil, în scopul exploatării sexuale necomerciale în prostituție, acțiuni însoțite de abuz sexual, de profitare de situație de vulnerabilitate a copilului și acțiuni comise în privința la doi copii.

3. Avocatul Ion Cernolev a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, din motiv că nu există faptul infracțiunii.

Apelantul a invocat că sentința se bazează în mod exclusiv ori în principal pe declarațiile părților vătămate depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de fond în absența lor.

3.1. A declarat apel și inculpatul, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Apelantul a indicat că a fost condamnat doar pe presupuneri.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 iunie 2015, apelurile au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond a dat o apreciere justă probelor administrate, iar acțiunile inculpatului au fost încadrate corect în baza art. 42 alin. (2), (4), 206 alin. (3) lit. b) Cod penal, ca recrutarea, transferul și adăpostirea unui copil în scopul exploatarea sexuală necomercială și în prostituție, acțiuni însoțite de abuz sexual, de profitare de situație de vulnerabilitate a copilului, săvârșite față de doi copii.

5. Avocatul Ion Cernolev a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că inculpatul nu a comis infracțiunea incriminată.

5.1. Inculpatul, la fel, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat sau să fie dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că nu-i este probată vinovăția.

6. Prin decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 19 noiembrie 2015, recursurile ordinare au fost declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

Instanța de recurs a statuat că hotărârile contestate sunt legale și întemeiate.

7. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

8. La 15 martie 2016, avocatul Ion Cernolev a declarat *primul recurs în anulare*, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei hotărâri, prin care condamnatul să fie achitat, din motiv că nu a săvârșit fapta incriminată.

Recurentul a invocat că Perjunca V. nu a beneficiat de un proces echitabil, acțiunile lui nu întrunesc elementele laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 206 Cod penal.

8.1. La 11 martie 2016, a declarat *primul recurs în anulare* și condamnatul, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a indicat că nu a săvârșit fapta incriminată.

9. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 20 iunie 2016, recursurile în anulare au fost declarate inadmisibile, vădit neîntemeiate.

Instanța de recurs a statuat că instanțele corect au reținut încadrarea juridică a acțiunilor condamnatului în baza art. 42 alin. (2), 206 alin. (3) lit. b) Cod penal și vinovăția acestuia, care a fost dovedită prin cumulul de probe, verificate și apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, fiind prezente toate elementele infracțiunii.

Hotărârile judecătorești rămase definitive și irevocabile nu sunt afectate de viciu fundamental și au căpătat putere de lucru judecat (res judicata pro veritate habetur), ce produce o cauză de împiedicare a pornirii, continuării, judecării cauzei penale ori redeschiderii acesteia.

10. La 20 noiembrie 2020, avocatul Ion Cernolev declară *pentru a doua oară recurs în anulare*, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Perjunca Valeriu să fie achitat.

Recurentul invocă că, potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr. 26 din 10.11.2020, declararea recursului în anulare atunci când Curtea Europeană informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii nu poate obliga Curtea Supremă de Justiție să admită acest recurs „ipso facto” și nici nu poate servi ca motiv de inadmisibilitate pentru că este un recurs repetat.

Având în vedere esența articolului 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și pe cea a articolelor 20 și 119 din Constituție, se impune examinarea separată a unor asemenea recursuri în anulare în scopul constatării existenței sau lipsei vreunui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente. În caz contrar, recursul în anulare fundamentat pe informarea Curții Europene a Drepturilor Omului comunicată Guvernului Republicii Moldova devine unul teoretic și iluzoriu.

Hotărârile judecătorești sunt afectate de un viciu fundamental, fapt care poate fi dedus din Scrisoarea de informare a Guvernului Republicii Moldova din 15/09/2020 în cadrul procedurii 27402/16 V.P. v. Republic of Moldova, potrivit căreia Guvernului i s-a solicitat să prezinte cel târziu la 08.12.2020, o expunere a faptelor și observațiile lor scrise cu privire la admisibilitatea și fondul cauzei.

Ori, în cadrul procedurii anterioare, condamnatului i-au fost încălcate drepturile garantate de articolul 6&1 și 3 litera (d) din Convenție prin faptul că i-a fost îngrădit dreptul să pună întrebări pretinselor victime și presupusului proxenet Galițchi A.

Prin urmare, instanțele nu au putut aprecia în mod corect și echitabil fiabilitatea mărturiei lui Xxxx., deci nu au fost suficiente elementele de contrabalansare pentru a compensa dificultățile cu care s-a confruntat apărarea, ceea ce constituie o încălcare a art. 6 &1 din convenție, coroborat cu art. 6&3 lit. d) CtEDO

În drept, recursul este întemeiat pe art. 452, 453 CPP.

10.1. La 16 noiembrie 2020, declară *pentru a doua oară recurs în anulare* și condamnatul, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie de achitat.

Recurentul indică că a fost condamnat, neținându-se cont de argumentele care demonstrează adevărul, doar pe declarațiile părții vătămate.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 454 CPP.

11. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor în anulare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Conform art. 452 Cod de procedură penală, condamnatul, precum și în numele lui apărătorul, poate declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile după epuizarea căilor ordinare de atac. Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat

hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Însă, în corespundere cu art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, **recursul în anulare este inadmisibil dacă** nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau **este declarat repetat**. Normele enunțate prescriu, astfel, clar și imperativ, că condamnatul personal sau prin apărător este în drept să declare doar o singură dată recurs în anulare, iar recursurile ulterioare vor fi repetate, adică lipsite de orice suport legal. Acest rezumat coroborează și cu următoarele împrejurări.

Conform Codului de procedură penală a R. Moldova, căile extraordinare de atac sunt realizate în procedura recursului în anulare, de revizuire a procesului penal, de revizuire a cauzei în urma pronunțării hotărârii de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, cât și cea a recursului în interesul legii.

Astfel, potrivit art. 22 alin. (2) Cod de procedură penală, art. 4, Protocol nr. 7 CtEDO, întru respectarea securității raporturilor juridice vizavi de toate părțile antrenate, hotărârea judecătorească definitivă împiedică continuarea procesului penal în privința aceleiași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazurilor când **fapte noi ori recent descoperite** sau **un viciu fundamental** în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea respectivă.

Conform art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, cât și a jurisprudenței naționale:

a) viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată constituie încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale;

b) fapte noi sunt date despre circumstanțele de care nu avea cunoștință organul de urmărire penală la data adoptării ordonanței atacate și care nici nu puteau fi cunoscute la acea dată. Noi trebuie să fie probele administrate în cadrul cercetării altor cauze, și nu mijloacele de probă prin care se administrează probe deja cunoscute în cauza respectivă;

c) fapte recent descoperite reprezintă faptele care existau la data adoptării ordonanței atacate, însă nu au putut fi descoperite. Atitudinea unei părți care, cunoscând un fapt sau o împrejurare ce îi era favorabilă, a preferat să păstreze tăcerea nu poate justifica mențiunea unei erori judiciare și nu poate constitui un obstacol la admiterea reluării urmăririi penale dacă prin alte mijloace de probă asemenea împrejurări nu au putut fi descoperite la acel moment (*Hotărîrea Plenului CSJ a RM din 04.07.2005, nr.7 - Cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale, pc. 5.5.*).

Conform art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, doar în cazul în care **un viciu fundamental** în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, **inclusiv** când Curtea Europeană a Drepturilor Omului **informează** Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Potrivit art. 454 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare poate fi declarat în termen de **6 luni de la data rămânerii irevocabile a hotărârii**

judecătorești sau, în cazul în care cererea a fost comunicată Guvernului Republicii Moldova de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, de la data comunicării ei.

Conform art. 458 alin. (1), (3) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești irevocabile pot fi supuse revizuirii cu privire la latura penală, în cazurile în care s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în timpul urmăririi penale sau în legătură cu judecarea cauzei, s-au stabilit alte circumstanțe de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii și care, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că cel condamnat este nevinovat.

Potrivit art. 464¹ alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pronunțate în cauzele în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau a libertăților fundamentale ale omului ori a dispus scoaterea cauzei de pe rol ca urmare a soluționării amiabile a litigiului dintre stat și reclamant și pot fi supuse revizuirii dacă cel puțin una dintre consecințele grave ale încălcării Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a protocoalelor adiționale la aceasta continuă să se producă și nu poate fi remediată decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.

Prescripțiile enunțate denotă, astfel, că în cazul unui ***viciu fundamental***, acțiunea propriu-zisă de ***informare*** a Guvernului R. Moldova de către CtEDO neconstituind în sine un viciu fundamental (*art. 453 alin. (1). Art. 6. pct. 44) CPP*), hotărârile irevocabile pot fi atacate ***doar*** cu recurs în anulare și ***doar***:

- a) în termen de 6 luni de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești;
- b) sau în termen de ***6 luni de la data comunicării*** cererii Guvernului R. Moldova de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, dar ***când nu s-a recurs la prima situație*** procedurală.

Ori, soluționarea de către Curtea Supremă de Justiție a recursului în anulare declarat în termen de ***6 luni de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești***, atestă realizarea deja de către condamnat a dreptului la respectiva cale extraordinară de atac, deci, recursurile în anulare declarate ulterior, inclusiv cel depus în termen de ***6 luni de la data comunicării*** cererii Guvernului R. Moldova de către CtEDO, vor fi repetate și inadmisibile, întru respectarea securității raporturilor juridice și a principiului *non bis in idem*.

Pe lângă aceasta, potrivit din art. 1 alin. (1), art. 7 alin. (1) – (8) Cod de procedură penală, procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești desfășurată în conformitate cu prevederile prezentului cod, exceptând doar situațiile când prioritate au reglementările internaționale sau când unele prevederi legale sunt declarate neconstituționale.

Totodată, prescripția „***este declarat repetat***” din art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, nu este declarată neconstituțională, iar reglementări internaționale în aspectul vizat lipsesc, deci, urmează a fi aplicată întocmai.

Prin urmare, dat fiind, că recursurile în anulare de pe rol sunt repetate, cele precedente fiind depuse la 11 martie 2016 și 15 martie 2016, ele urmează a fi declarate inadmisibile (*pct. 8.- 10.1. din decizie*).

12. În conformitate cu art. 453 alin. (2), 456 Cod de procedură penală, Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor în anulare declarate de avocatul Ion Cernolev și de condamnatul Perjunca Valerii xxxx, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 19 noiembrie 2016, deoarece sunt declarate repetat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 29 iulie 2021.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Victor Boico